

ex indeterminata dualitate erit, nec idea esse contingit. Inerit nanque altera idea in altera, cunctaque species, vnius partes. Quare secundum suppositionem quidem, rectè dicunt: simpliciter verò, non rectè: multa nanque perimunt. Cùm autem hoc ipsum habere quandam profectò dicant dubitationem, vtrum cùm numeremus, & dicamus vnum duo, tria, affumentes numeramodis, an secundum partes, an vtroque modo facimus: quapropter ridiculum est, hanc ad tantã substantiæ differentiã reducere.

CAPVT VIII.

Ante autem omnia probè se habet, de-terminare quedam numeri, & vnitatis differentia est: si est: necesse autem est, aut secundum quantum, aut secundum quale differre. Neutrum autem horum videtur posse esse: verùm prout numerus, secundũ quantum. Si itaq. etiã vnitates quantitate differrent, numerus quoq. à numero differret, qui equalis est, plenitudine vnitatũ. Item, vtrum primæ maiores, an minores, & postea crescant, an è conuerso? hæc enim omnia absurda sunt. At verò nec secundum qualitatẽ differre contingit: nullam enim inesse passionem possibile est. Etenim numeris quoque posterius aiunt inesse qualitatẽ, quàm quantitatẽ. Item, nec ab vno hoc ipsa parientur, nec à dualitate. Hoc enim non est quale, illa verò quantum, quale. Nam vt entia multa sint, hæc naturã causa est. Si igitur aliter quoquo modo se habeat, dicendum hoc maximè in principio est, & de differentia vnitatis determinandum maximè quidem & propter quid necesse est existere? Quod si non, quãdã dicitur: Et quidem si ideae numeri sunt, dilucidũ est, quod neutro modorum contingit, nec combinabiles cõctas vnitates esse, nec inuicè combinabiles. At nec, vt alij quidã de numeris dicunt, rectè dicitur: sunt autè hi, quicunq. ideas quidè esse nõ putant, nec simpliciter, nec vt numeros quosdã existẽtes: mathematica verò esse, & numeros entium primos, ac eorũ principium esse ipsum vnum. Absurdũ nanq. est, vnum quidè esse quid primũ vnũ, vt illi aiunt: dualitatẽ verò nõ esse dualitatum, neq. ternariũ ternariorũ: eiusdẽ n. rationis omnia sunt. Si igitur in se habeat, quæ circa numerum sunt, & solum mathematicũ quis esse ponat, ipsum vnum nõ est principium. Necesse enim esset, vt tale vnum differret ab aliis vnitatibus. Quod si hoc dualitatem quoque primam à dualitatibus.

A ἔστι ἐν τῆς ἀορίστου δυνάδου, οὐτ' ἰδέσθαι ἐν δέχεται ἔστι. ἐν παρξεί γδ ἔτερε ἰδέσθαι ἐτέ-
B ρα· καὶ πάντα τὰ εἶδη, ἐκαστὸν μέρη, διὸ φησὶ μὲρ πῶς ὑπάρθουσιν, ὁρθῶς λέγουσιν, ὅλως δ' ἐκ ὁρθῶς. πολλὰ γδ ἀιμερῶσιν· ἐπὶ τῷ τῷ γ' αὐ-
 τὸ ἔχειν πινὰ φήσασιν ὑπερίαν, πότιερν ὄ-
 ται ἀριθμῶν καὶ εἰπωμῶν ἐν δύο, πεία,
 φερσλαμβάνοντες ἀριθμῶν, ἢ καὶ μερί-
 δας· ποιῶν δὲ ἀμοτέρως. διὸ γαλοῖον
 ταῦτῶν εἰς τηλικαῦτῶν τῆς οὐσίας ἀτάξια
 διαφορῶν. Κεφάλαιον η.

Πάντων δὲ φησὶτον καλῶς ἔχει διορί-
 σασθαι, τίς ἀριθμῶν διαφορῶν, καὶ μο-
 ναδου, εἰ ἐστὶν ἀνάγκη δι' ἢ καὶ τὸ ποσόν, ἢ καὶ
 τὸ ποῖον διαφέρειν. ποῖων δ' ἢ δέτερον φη-
 νεται ἐν δέχεται ὑπάρθον, ἀλλ' ἢ ἀριθμῶν
 καὶ τὸ ποσόν. εἰ δὲ δι' καὶ ἀμονάδου τῶ πα-
 σῶ δέτερον, καὶ ἀριθμῶν ἀριθμῶν δέτερον,
 ὁ ἴσος τῶ πλήθ' ἴσῳ μονάδων. ἐπὶ πότιερν ἀ-
 φερσται μεζῶν ἢ ἐλάττω, καὶ ὕστερον ὅπι-
 διδασθαι, ἢ ποιῶν τῶν. πάντα γδ ταῦτα ἀ-
 λογα. ἀλλὰ μὲν οὐδ' ἢ τὸ ποῖον διαφέρειν
 ἐν δέχεται. οὐδ' ἐν γδ αὐτῆς οἶον τε ὑπάρθον
 πᾶσος ὕστερον, καὶ τοῖς ἀριθμῶν ὅσων ὑπάρ-
 θῶν τὸ ποῖον τῶ ποσῶ. ἐπὶ οὐτ' αὐτῶ τῶ
 ἐνὸς τῶτ' αὐτῆς γήμοιτο, ἔτ' αὐτῶ τῆς δυνά-
 δου. τὸ μὲν γδ οὐ ποῖον ἢ δὲ ποσόν, ποῖον. τῶ γδ
 πολλὰ τὰ ὄντα ἔστι, αἰτία αὐτῶ ἢ φύσις. εἰ δ' ἢ
 ἀφ' ἔχει πως ἄλλως, λευτέον ἐν ἀρχῇ μέλι-
 στα τῶτο καὶ διορίσειον ἀπὲρ μονάδου διαφο-
 ρῶν, μέλιστα μὲρ καὶ διότι ἀνάσθαι ὑπάρθον.
 εἰ δὲ μὴ, τίνα λέγουσιν ὅτι μὲρ οὐ εἴσθ' εἰσθ
 ἀριθμῶν αἰ ἰδέσθαι, οὐτε συμβλητικῶν τῶν μο-
 ναδου ἀπᾶσαι ἐν δέχεται ἔστι φανερῶν, οὐτε
 ἀσυμβλητικῶν ἀλλήλων οὐδέτερον ἴσῳ ἔσ-
 πων. ἀλλ' ἀ μὲν, οὐδ' ὡς ἔτεροι τενες λέγουσι
 ἀπὲρ ἴσῳ ἀριθμῶν, λέγεται καλῶς. εἰσὶ δ' οὐ-
 τοῖ ὅσοι ἰδέσθαι μὲρ ἐκ οἴονται ἔστι, ἔτε ἀπλῶς,
 οὐτε ὡς ἀριθμῶν πινας οὐσαι· τὰ δὲ μεθι-
 ματικᾶ ἔστι, καὶ τῶ ἀριθμῶν φησὶται ἴσῳ
 ὄντων, καὶ ἀρχῶν αἰ ἴσῳ ἔστι αὐτῶ τὸ ἐν. αὐτο-
 πων γδ, τὸ ἐν μὲρ ἰεῖται π φησὶτον ἴσῳ ἐνὸν,
F ἀσπερ ἐκείνοι φασὶ δυνάδου ἢ τ' δυνάδων μὴ,
 μηδὲ τεία δει ἴσῳ τείαδων. τῶ γδ αὐτῶ λόγου
 πάντα ὄντων. εἰ μὲρ οὐ οὐτως ἔχει τὰ ἀπὲ τὸν
 ἀριθμῶν, καὶ θύσει τις ἔστι τὸν μεθιματικῶν
 μόνων, ἐκ ἔστι τὸ ἐν ἀρχῇ. ἀνάγκη γδ διαφέ-
 ρειν τὸ ἐν τὸ ποῖον τῶ ἀλλων μονάδων, εἰ δὲ
 τῶτο, καὶ δυνάδου πινὰ παρῶτῶν ἴσῳ δυνάδων.
 ἔμοιας